

onafhankelijk studentenblad

vetto

jaargang 50 nummer 3
30 oktober 2023
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP|B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

Concurrentie bij geneeskundestudenten **6-7**

Zakgeld voor elke prof **18-19**

Leer improviseren **22-23**

Wie hoort mij?

Drempels van het welzijnsbeleid

In deze editie

NAVRAAG 24-27

Charlotte De Bruyne
→

ANALYSE 12-13
Mentale gezondheid bij Leuvense studenten

ANALYSE 14
Ook internationale studenten hebben gevoelens

↑ INTERVIEW 22-23

Achter de schermen van improvisatiegroep Preparee

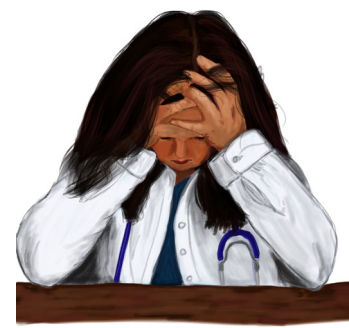
ANALYSE 18-19

Basisfinanciering: geld voor elke prof?

PROFIEL 8-9

Anuna De Wever

↑ ANALYSE 6-7

Geneeskundestudenten getuigen over concurrentiestrijd

ACTUA KORT 4-5

BEELDPAGINA 10-11

CULTIP 21-22

VETO'S KOFFIEHUISJE 28-29

KU LEUGEN 30-31

STRIP 16-17

VORKMAN Deel 2/4

... bovendien zal ik het mijpalensysteem afschaffen en het inschrijvingsgeld halveren!

EDITORIAAL

Wie een put graaft voor zichzelf

'Het is geen geheim dat sinds de coronacrisis mentaal welzijn steeds meer *in the picture* staat. De pandemie vuurde de vraag naar psychische hulp enorm aan. Zorgverleners kwamen onder druk te staan, met lange wachtrijen tot gevolg. Dat zorgt bijgevolg voor heel wat frustraties, ook bij studenten. Mentale problemen laten niet op zich wachten.

Door die plotse wake-up call werden de eerste zaadjes van positieve evoluties gepland binnen de sector. Ook aan de KU Leuven speelt die verandering: zo splitste Stuvo begin dit academiejaar in vier verschillende locaties om laagdrempeliger en toegankelijker te worden voor studenten. Die veranderingen klinken vooral goed op papier, maar het blijft afwachten hoe het in de praktijk evolueert.

Hoewel de sensibiliseringscampagnes sinds de pandemie ons in de goede richting hebben geduwd, is er nog steeds werk in de studentenwereld en de maatschappij daarbuiten. De cijfers liegen er niet om en zijn ronduit verontrustend: bijna 50

procent van de studenten ondervindt op jaarbasis een psychische uitdaging, vertelt het rapport van de Welzijnsmonitor verder in deze editie.

Wanneer is de laatste keer dat jij opmerkte dat iemand in je vriendengroep worstelde? Of in je praesidium, je studentenraad, je studentenblad? Doen we wel echt genoeg om elkaar te helpen? Bewustwording begint van onderuit.

Die verantwoordelijkheid dragen we allemaal naar elkaar toe

We verliezen nog te vaak kwetsbare mensen, zoals internationale studenten, uit het oog. Wat nu precies de gezondheidsverschillen zijn tussen Vlaamse en internationale studenten, is een vraag die we verder in deze editie stellen. Naar een concreet antwoord blijft het helaas nog gissen. Het aantal internationale studenten neemt elk jaar toe, maar naar de staat van hun mentale

gezondheid blijft het gissen.

Sensibilisering schiet tekort als ogen alsnog worden gesloten op momenten dat het echt telt. Iemand die in de put zit, stoot vaak aangeboden hulp af. En hoewel velen dat merken, geven we nog al te vaak forfait. Want 'wat kan ik eigenlijk nog doen?'

Maar wie al in de put zat weet ook: het is pas wanneer iemand anders de sprong waagt en je – zo nodig met een stevige schop – naar boven duwt, dat je kans maakt terug op het rechte pad te komen.

Die verantwoordelijkheid dragen we allemaal naar elkaar toe. Want vroeg of laat krijgt iedereen er ooit mee te maken. Wie een put graaft voor zichzelf, heeft een ander nodig.

Anke Neys is redacteur student. Lara Turgut is redacteur internationaal. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

REPORTAGE EXPO

Kennis aan de ketting: informatiecultuur onder de loep

RECENSIE HET SMELT
Meesterdebuut: wanneer de emmer overloopt

24 urenloop
Beleef het fantastische evenement opnieuw in onze liveblog

CARTOON VAN DE WEEK
MIRA CARIS

NATUURLIJK MAG JE MIJN SAMENVATTING GEBRUIKEN!

ACTUA KORT

Vlaamse PhD Cup 2023: Jolien Van Houcke eindigt tweede

ONDERZOEK Neurobioloog Jolien Van Houcke heeft zilver gewonnen op de Vlaamse PhD Cup 2023 in Brussel. De onderzoekster aan de KU Leuven heeft in haar PhD een innovatieve manier gebruikt om het brein van oude killivissen te verjongen, wat de aangroei van nieuwe hersencellen bevordert.

Dit kan voor andere inzichten zorgen in de behandeling van hersenziekten, zoals dementie, bij de mens. 'Ik ben zeer vereerd met mijn tweede plaats, want het blijft een mooie erkenning,' vertelt Van Houcke. Een van de grootste uitdagingen van de wedstrijd voor haar was het zo hapklaar mogelijk uitleggen van een onderzoek, wat toch wel het tegenovergestelde is van een onderzoek schrijven, waar alles zo uitgebreid mogelijk moet.

Rechtswetenschapper Marie De Cock (UHasselt) gaat met de eerste prijs aan de haal. Haar onderzoek neemt de wetgeving over de intercommunales onder de loep. Van Houcke heeft alleen maar mooie woorden voor de winnares: 'Zij heeft een minder toegankelijk onderwerp heel verstaanbaar kunnen maken. Het was duidelijk dat zij ging winnen.'

Hoewel de PhD van de neurobioloog is afgelopen, stopt het onderzoek niet. Zij en haar team zullen nog proberen andere verouderingsziekten op te lossen met behulp van killivissen.

Geen zwemzone in de Leuvense Vaartkom

STUDENT Slecht nieuws voor de waterratten onder ons. De voorbereidingswerken voor een vernieuwde Vaartkom zijn gestart, maar het project zal eindigen zonder een openluchtzwembad.

Dat is zowel het gevolg van protesten van buurtbewoners als van financiële overwegingen. In de plaats komt aan de oever een watertuin met enkele houten wandelpontons. Bovendien krijgen ook het Victor Broosplein en de Staart van de Vaart een grondige opknapbeurt. Eind 2024 moeten de werken klaar zijn.

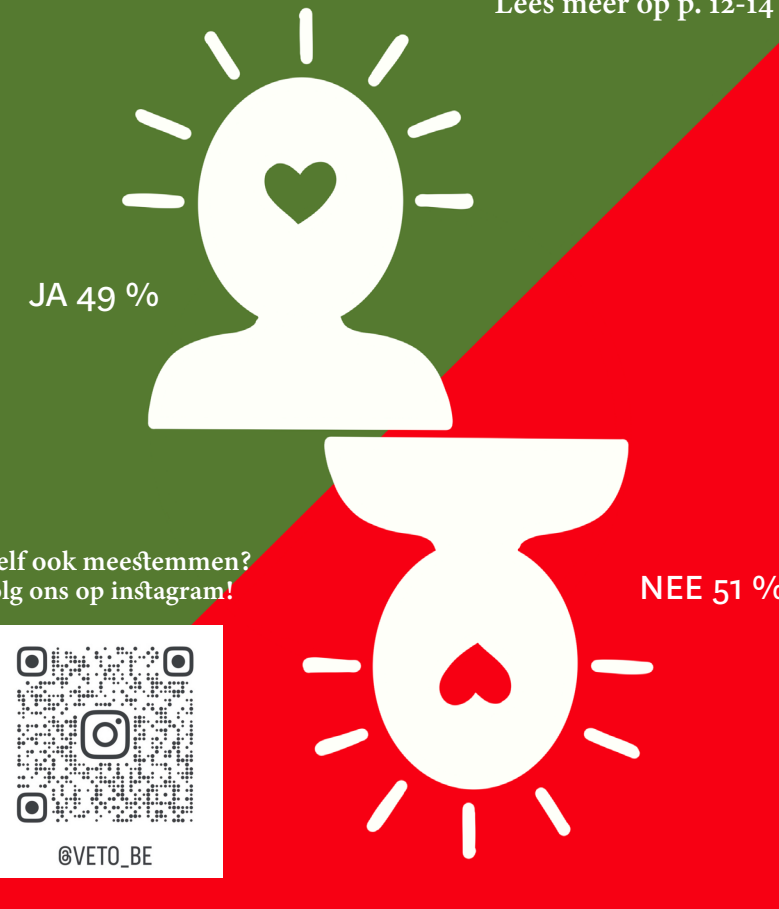
Leuvense kotenmarkt opnieuw duurder

SOCIAAL Een kot in Leuven kost gemiddeld 499 euro, wat zo'n tachtig euro meer is dan vier jaar geleden. Dat blijkt uit cijfers van de Confederatie van Immobiliënberoepen Vlaanderen (CIB). Het gemiddelde is in Gent het grootst met zo'n 525 euro. Het beste ben je af in Antwerpen, daar is een kot met gemiddeld 433 euro nog het goedkoopste gemiddelde. In Hasselt bedragen de prijzen gemiddeld 492 euro. De residenties van universiteiten, die meestal iets goedkoper zijn via 'huurprijs op maat', zijn niet in het onderzoek opgenomen.

'In een markt waar de vraag het aanbod overstijgt, stijgen de prijzen bovengemiddeld,' aldus Kristophe Thijs, woordvoerder van CIB. Hij pleit voor een soepeler vergunningenbeleid om meer koten te bouwen en om een plan van aanpak vanuit de overheid. 'Anders bestaat de kans dat de prijzen blijven stijgen en dat een kot een luxeproduct wordt. Daar heeft niemand baat bij,' besluit hij.

VRAAG VAN DE WEEK:
'Bezoek jij soms een psycholoog?'

Lees meer op p. 12-14

Het Leuvense Liedboek nu te koop

STUDENT Het langverwachte Leuvense Liedboek, gemaakt in opdracht van de studentenkoepel LOKO, is vanaf nu te koop. Het blauwe cantusboek bestaat nu naast de bekende groene codex van KVHV. Er staan 150 nieuwe liederen in het blauwe boek, maar er zijn ook enkele titels uit verdwenen. Zo zijn de titels *Limburg*, *Wilhemus* en *Erika* niet meer terug te vinden. Sommige controversiële woorden, zoals het 'n-woord', zijn aangepast. Daarnaast worden bepaalde liederen in de voetnoten gecontextualiseerd.

Naast inhoudelijke veranderingen ondergaat

het blauwe boek ook structurele veranderingen. Zo staan alle liederen op alfabetische volgorde, wat het zoeken makkelijker maakt. De plechtigheden, die zoals gewoonlijk op de eerste pagina's staan, zijn grotendeels behouden. Ook de voorschriften van de traditionele studentendoop blijven hetzelfde, aangezien die overeenkomen met het vernieuwde doopcharter.

Wie de nieuwe codex wil bemachtigen voor aankomende cantussen, kan terecht bij de cursusdienst van de eigen faculteit.☺

DAVIEN PLANCKAERT
BEELD: STAD LEUVEN

CURSIEFJE
Wanneer de bomen het bos opslokken

Jammer genoeg kan niet elke student rekenen op professionele hulp. Wachtlijsten zijn soms ellendig en financiële tegemoetkomingen blijven in de praktijk eerder beperkt. Dergelijke hindernissen kunnen ervoor zorgen dat het lang duurt voor iemand gepaste zorg krijgt.

Het uitgangspunt blijft dus om met naasten over je problemen te praten. Je vertrouwenskring speelt immers een belangrijke rol in de opvolging van mentale kwetsbaarheden. Zelf heb ik gemerkt dat steun van vrienden en familie cruciaal is, net omdat het zo lang wachten is op professionele begeleiding.

Er zijn verschillende manieren om steun te bieden aan iemand met een psychische kwetsbaarheid. Af en toe polsen bij je vrienden en hen laten weten dat je aan hen denkt, kan al helpen. Tijdens moeilijke periodes heb ik meer aan vrienden die écht naar mij luisteren dan aan vrienden die mij ongevraagd advies geven. Soms heb ik enkel nood aan een knuffel, soms zoeken we samen naar een oplossing.

Ik ben enorm dankbaar voor de vrienden die vragen hoe mijn dag is geweest, me uitnodigen voor een spontane wandeling of me helpen met boodschappen wanneer het voor de zoveelste keer niet lukt om uit bed te raken. Dankzij hen voel ik me minder alleen en hoef ik niet steeds zelf om hulp te vragen. Dat verlaagt voor mij de drempel om aan te geven waar ik op dat moment mee worstel.

Laat dit een pleidooi zijn om vaker stil te staan bij de mentale gezondheid van je naasten. Ga langs wanneer iemand plots van de radar verdwijnt, en durf doorvragen wanneer je denkt dat er meer aan de hand is. Ook door je gsm 's nachts aan te laten staan, of zelf eens te bellen wanneer het stil blijft, toon je dat iemand op jou kan rekenen.

Voor iemand die door alle bomen het bos niet meer kan zien, vormen zulke gebaren een wereld van verschil. Ik kan het weten. Ik ben zelf zo'n student geweest.☺

FEMKE BEUTELS
Student Rechten en Gender & Diversiteit en verantwoordelijke eindredactie bij Veto

Studenten geneeskunde getuigen: 'Het leeft bij iedereen dat je moet presteren, dat je de beste moet zijn'

Een concurrentiële sfeer en prestatiecultuur leggen een grote druk op studenten geneeskunde. Bovendien heeft de opleiding de perceptie niet mee. Verschillende studenten delen hun verhaal.

'Met een 14 ben ik niet tevreden', steekt een studente in haar eerste masterjaar van wal. Ze studeerde eerst farmacie en voelt merkbaar het verschil: 'Er zijn medestudenten die zich echt laten voelen als je concurrent. Daardoor streef je naar die hoge punten. Je begint niet aan de opleiding als iemand die de lat hoog legt, maar ze vormt je tot perfectionist.'

'Er wordt gezegd om niemand anders te vertrouwen en niets van anderen te bekijken omdat er foute dingen in staan'

student neurologie

Nieuw is de concurrentie tussen geneeskundestudenten niet. Die start al voor de studenten effectief zijn toegelaten tot de opleiding, stelt Elke Kuypers van het Monitoraat van de faculteit Geneeskunde aan de KU Leuven. 'Al vanaf de voorbereiding voor het toegangsexamen Geneeskunde, concurreren studenten met elkaar. We zien

bijvoorbeeld dat studenten die een vraag stellen op het forum die meteen weer verwijderen nadat ze een antwoord hebben gekregen.'

'Dat is ook logisch', geeft een studente in haar derde master aan, 'Bijvoorbeeld voor de specialisatie neurochirurgie worden er per jaar slechts twee mensen aangenomen. Dan is het niet verrassend dat er concurrentie heerst.'

Verslindende concurrent versus behulpzame medestudent

In de bachelorjaren blijft die onderlinge concurrentiestrijd relatief beperkt, maar vanaf de master laat ze zich meer voelen. 'In mijn bachelor had ik die prestatiedrang totaal niet, in mijn master voelde ik echter dat ik mijn prestaties moest opkrikken. In het co-assistentenschap heb je echt het gevoel dat het één tegen allen is', vertelt een student anatomische pathologie.

'Zodra het academiejaar van start gaat, komt de stress samen met de paniek en een druk op mijn borst'

studente eerste master

Vooral die laatste fase met het vooruitzicht om te specialiseren, lokt het meest bittere competitieve gedrag uit. Dat gaat van het etaleren van kennis en het op-eisen van presentaties tot een stage-meester om hogere punten vragen, vertellen verschillende studenten aan *Veto*.

Behulpzaamheid onder studenten blijft vooral beperkt tot de eigen vriendengroep: 'Zeker in je eigen vriendenkring merk je niets van de concurrentie. Vrienden helpen je echt wel met samenvattingen of vragen, maar buiten die groep weet je niet aan wie je iets kan vragen', zegt een derde-bachelorstudent.

Tanguy Laurens, praeses bij Medica, de faculteitskring van onder meer Geneeskunde, bevestigt dat: 'Studenten blijven elkaar wel helpen, al gebeurt dat vooral binnen vriendengroepen.' Dat geeft ook een studente in haar derde master aan: 'Je hebt je eigen klikje waarbinnen je je goed voelt en waarop je vertrouwt.'

'Er werd ons heel hard ingeprent dat we goede punten moesten halen om ons te specialiseren in de richting die we wilden'

studente in haar eerste jaar assistentschap

Perceptie tegen zich

De perceptie zit echter tegen voor de opleiding. Diverse verhalen doen de ronde over studenten die vervalste samenvattingen zouden doorsturen of boeken van anderen zouden stelen. Die verhalen zijn overroepen, meent Kuypers: 'Uiteraard zitten er soms fouten in samenvattingen, maar eerder door onnauwkeurigheden dan door kwaad opzet.'

Een studente in haar eerste master bevestigt:

'In de reconstructies van examens staan fouten, maar daar is de afweging of het bewust is gedaan of niet.' Toch zijn veel studenten op hun hoede: 'Het is iets waarvoor andere studenten je wel echt bang maken. Er wordt hier en daar gezegd om niemand anders te vertrouwen en niets van anderen te bekijken, omdat er foute dingen in staan', getuigt een student neurologie.

Een masterstudente geeft dan weer aan dat ze haar notities niet graag onbewaakt achterlaat in de bibliotheek. 'Je weet nooit of iemand met hetzelfde vak in de verleiding zou komen om er foto's van te nemen.'

Moordende prestatiedrang

De concurrentiestrijd en prestatiedruk onder studenten gaan hand in hand. Voor veel studenten uit dat zich in een ongezonde dosis stress. Een studente in haar master getuigt: 'In mijn hoofd is een 10 halen op een examen onvoldoende. Je wil sterk starten om zo de specialisatie te mogen volgen die je wil, maar dat zorgt voor heel veel druk.'

Die stressvolle omgeving doet vragen rijzen over de mentale gezondheid van de studenten. Een eerste-masterstudente getuigt dat ze sinds ze met de opleiding startte psychologische hulp zoekt: 'Zodra het academiejaar van start gaat, komt de stress samen met de paniek en een druk op mijn borst.'

Kuypers bevestigt dat de druk bij studenten Geneeskunde hoger is dan in andere opleidingen. 'Veel studenten werken zich kapot omdat ze denken dat de lat bijzonder hoog ligt.' Toch ligt het uitvalpercentage niet hoger dan elders, en doet de opleiding het op dat vlak zelfs beter, weet Laurens.

De faculteit speelt dan ook in op de hogere werkdruk. Kuypers zegt dat in de monitoraatsgesprekken sterk wordt ingezet op het normaliseren van praten over die stressgevoelens: 'We proberen de studenten duidelijk te maken dat ze er niet alleen voor staan, en dat er nog andere opties zijn als ze de specialisatie van hun keuze niet kunnen krijgen.'

Druk van bovenaf

Al lijkt de prestatiedrang zich niet alleen vanuit de studenten zelf te ontwikkelen. Een studente die nu in haar eerste jaar assistentschap zit, meent dat de druk vooral van bovenaf kwam: 'Er werd ons heel hard ingeprent dat we goede punten moesten halen om ons te specialiseren in de richting die we wilden.'

Maar er is wel een verschil met vroeger, bevestigt Laurens. 'Het is een perceptie die in het verleden is ontstaan en nu nog steeds rond de opleiding hangt en vooral leeft van buitenaf.' Ook Kuypers ziet dat: 'Het is iets dat 15 tot 20 jaar geleden nog veel meer leefde dan nu.' ☺

**CELINE VERELLEN EN SIMON TIBO
BEELD: SOUSANNA ZACHARIAN**

'Engageren is moeilijk als je binnen een witte bubbel blijft'

Waar staan de klimaactivisten van enkele jaren geleden nu? Anuna De Wever, een bekend boegbeeld van de klimaatbeweging in 2019, laat de thema's van toen achter zich en pleit vandaag voor een thematische shift naar dekolonisatie, *degrowth* en migratie.

Het is januari 2019 wanneer de eerste groep scholieren en studenten zich in Brussel mobiliseert om meer aandacht te eisen voor het klimaatbeleid. Anuna de Wever is een van de aanvoerders van deze protestgolf en medeoprichter van de beweging Youth for Climate. Mede dankzij haar activisme spreidden de klimaatprotesten zich als een wildvuur uit over België. Steeds meer zogenaamde klimaat-spijelaars gaan de straat op.

Anuna heeft in de tussentijd mondiale bekendheid verworven en lijkt vandaag de dag nog even gedreven als vijf jaar geleden. Ze richt zich vandaag echter steeds minder op de klimaatmarsen en focust meer op de thema's die volgens haar achter de klimaatproblematiek schuilen.

'Er moet eerst meer aandacht komen voor thema's als dekolonisatie, migratie en *degrowth*. Als deze problemen niet aangepakt worden, zal ook de klimaatproblematiek niet verdwijnen', steekt De Wever van wal. Daarmee gaat ze duidelijk een andere toer op dan in 2019, toen die thema's nog helemaal niet zo sterk op haar agenda stonden.

Verantwoordelijkheidsgevoel

Naar eigen zeggen is ze al van jongs af aan erg betrokken met de wereld om zich heen. 'Mijn ouders maakten mij bewust van mijn privileges, waardoor ik een sterk verantwoordelijkheidsgevoel ontwikkelde. Ik leerde dat de wereld niet zomaar ongelijk is, maar dat mensen daar schuldig aan zijn. De mens kan er ook weer voor zorgen dat die ongelijkheid verdwijnt', zo argumenteert ze.

Toen haar moeder eind 2018 een artikel van de Zweedse klimaactivist Greta Thunberg toonde, overtuigde dat De Wever om in actie te schieten en klimaatmarsen te beginnen organiseren.

'De klimaatcrisis zie ik echt als het laatste kantelpunt van het ongelijke systeem dat we door de Westerse wereld hebben opgebouwd'

Al had ze het niet altijd even makkelijk om zich in de rol van een klimaactivist te begeven. 'Ik voel constant momenten van wanhoop, bijvoorbeeld wanneer ik andere mensen hoor spreken die kwaad, emotioneel, of getraumatiseerd zijn door de gevolgen van dit systeem. Maar dan denk ik: *now we move on*. Doorgaan is iets principieels voor mij.'

Veranderende kijk

Wanneer De Wever spreekt over wanhoop door 'de gevolgen van het systeem' in plaats van wanhoop door 'de klimaatproblematiek', wordt duidelijk dat haar kijk op klimaactivisme is ver-

anderd. Ze wil niet langer alleen het klimaatprobleem aanpakken, maar wil ook focussen op de zaken die volgens haar de oorzaken ervan zijn.

'Het Globale Zuiden wordt regelmatig als "ondergeschikt" of "onderontwikkeld" bestempeld'

De Wever ziet het westerse imperialisme, kolonialisme, de voormalige slavernij en het kapitalisme in haar huidige vorm als de wortels van ethnocentrisme en ongelijkheid. 'De klimaatcrisis zie ik echt als het laatste *tipping point* van het economische, sociale en politieke ongelijke systeem dat we door de westerse wereld hebben opgebouwd en dat zichzelf gewoon aan het opblazen is'.

Volgens De Wever is meer bewustzijn creëren over de problemen rondom de klimaatproblematiek al een stap in de goede richting. 'Meer aandacht voor dekolonisatie, antiracisme, migratie en *degrowth* zijn van cruciaal belang om uiteindelijk ook de klimaatproblematiek aan te kunnen pakken', oordeelt ze.

Ze vindt dat andere klimaactivisten die omslag ook zouden moeten maken. Toch zullen andere klimaactivisten het daar niet per se mee eens zijn. Zo haalde onlangs de Zweedse klimaactiviste Ai Anstoot – die drie jaar geleden nog aan de zijde van Greta Thunberg stond – uit naar Greenpeace omdat ze zich niet meer in hun standpunten kon vinden, bijvoorbeeld die wat kernenergie betreft.

Dekolonisatie gaat volgens De Wever over bewustwording van de gevolgen die vandaag nog zijn overgebleven uit de koloniale tijd. 'Vormen

van racisme en ongelijkheid zitten diep geworteld in het koloniale verleden waarin Europa het Globale Zuiden onderdrukte', vertelt ze. 'Dat Globale Zuiden wordt regelmatig bestempeld als "ondergeschikt" of "onderontwikkeld". Zulke labels kent het Westen ze zelf toe, waardoor ze ongelijke machtsverhoudingen, ongelijkheid en marginalisatie in stand houden.'

'Onze generatie heeft zoveel macht'

Volgens De Wever is het belangrijk om in te gaan tegen zulke vormen van ongelijkheid. 'Zolang Europese witte activisten het alleen maar hebben over het klimaat', begint ze, 'zal het nooit lukken om echt een globale beweging op te bouwen van mensen over heel de wereld.' Mondiale kwetsbare groepen ervaren allemaal andere problemen bovenop de klimaatproblematiek, die volgens haar onvoldoende gehoord worden. 'Daar moeten we ons eerst hard voor maken.'

In lijn met dekolonisatie is ook *degrowth* een belangrijk thema. *Degrowth* is een beweging die pleit voor een vermindering van economische

groei in bepaalde sectoren, en zich dus manifesteert tegen het kapitalisme dat vandaag georganiseerd wordt. De directe link met het klimaat is er wel degelijk, volgens De Wever. Ze benadrukt dat de groeiobsessie van het kapitalisme ervoor zorgt dat we altijd maar meer willen consumeren. 'Daardoor produceren we meer, creëren we meer emissies en dus ook meer opwarming. En dan zitten we aan de klimaatcrisis.'

De Wever kreeg de laatste jaren dan ook steeds meer tegenkanting met haar beschouwingen over *degrowth*. Zo debatteerde ze onlangs in *De Afspraak* met filosoof Maarten Boudry, waar die laatste *degrowth* categoriseerde als 'het slechtste wat de klimaatbeweging ooit overkomen is'.

'We gaan onze kinderen opscheppen met ellende'

Maar volgens haar kan je kapitalisme, dekolonisatie, racisme en ongelijkheid niet los van elkaar zien. 'Uit het kolonialisme en de slavernij is een heel economisch systeem gebouwd waarop wij in Europa en in Noord-Amerika voortgroeien. "Ontwikkeling", noemen we dat dan. Die ontwikkeling gaat echter ten koste van landen in het globale zuiden, en nu ook ten koste van de ecologische grenzen.'

Nu is het moment

Deze standpunten maken dat De Wever steeds meer verwijderd staat van de aanvankelijke klimaatbeweging. Veel klimaactivisten van toen herkennen zich ook niet meer in haar huidige retoriek.

'Als ik me wil engageren en wil strijden voor een betere wereld en een beter klimaat, waar moet ik dan beginnen? Is het niet te complex, al die thema's samen?', zijn dan ook vragen die De Wever naar eigen zeggen regelmatig krijgt. Toch hoeft het volgens haar niet ingewikkeld te zijn. 'Engageren is alleen moeilijk als je binnen een witte bubbel blijft. Het wordt eigenlijk overal constant uitgelegd. Onze rol is om daarnaar te luisteren en onze energie en tijd te geven aan wat er ook nodig is.'

De Wever wil de huidige generatie studenten daarom vooral meegeven dat ze het gesprek moeten aangaan met de medemens, om bewegingen te volgen, debatten te voeren, en bovenal om in actie te komen. 'De wereld gaat echt radicaal de foute kant op. Er zullen heel veel dingen gebeuren die verschrikkelijk zijn. We gaan in een crisis terecht komen. We schepen onze kinderen op met ellende, maar onze generatie heeft zoveel macht. Alsjeblieft, blijf niet stilzitten, *now is the time!*, sluit ze af. ☺

NOËLLE HABRAKEN
BEELD: SOUSANNA ZACHARIAN

24 urenloop 2023: puur studentengenot

De 51ste editie van de 24 urenloop was zonder meer memorabel. Het was een van de natste edities in jaren. Dat weerhield de organisatoren en deelnemende ploegen er niet van om Vlaanderens mooiste studentenevenement opnieuw prachtig vorm te geven.

De titanenstrijd tussen de leeuwen van VTK en de sportkotters van Apollon was dit jaar bijzonder spannend. Tot de laatste minuut was het onzeker wie het goud zou behalen. De sportkotters waren uiteindelijk de gelukkigen. 'Ook in de regen kunnen we het', klonk het triomfantelijk bij de overwinnaars.

Recordman Max Pollet bleek de publieksfavoriet bij uitstek. Ondanks een pijnlijke knieblessure, zette de loper van Lerkeveld tot het einde door. Hij verbrak niet alleen het vorige record, maar deed er nog eens 30 rondjes bovenop: de teller staat nu op 201 rondjes. Een plaatsje in de studentengeschiedenis verzekerd.

Veto volgde het hele gebeuren op de voet. Herbeleef de mooiste momenten van de wedstrijd op veto.be. Tot volgend jaar! ☺

Aanpak rond mentaal welzijn nog grote opgave: taboe blijft een drempel

Sinds de COVID-crisis lijkt er meer aandacht naar mentaal welzijn te gaan. 'Ook het beleid neemt de term sneller in de mond', merkt de Vlaamse Vereniging van Studenten op. In de bredere maatschappij waarin studenten zich bevinden is er ondanks de vooruitgang echter nog veel ruimte voor verbetering.

'Het blijft belangrijk om de vinger aan de pols te houden', vindt Jef Vandorpe, bestuurder Sociale Zaken en Diversiteit bij VVS. 'De Welzijnsmonitor is daar de ideale tool voor.' Die vragenlijst peilde naar het mentaal welzijn van studenten aan Vlaamse en Nederlandstalige Brusselse universiteiten en hogescholen.

'De opsplitsing van Stuvo in vier Leuvense locaties mogen we echt een revolutie noemen'

Kirsten Plessers, domeinverantwoordelijke Welzijn en Gezondheid Stuvo

Uit het rapport van die bevraging door de Vlaamse Vereniging voor Studenten blijkt dat 48,8% van de bevroegde studenten voldoet aan de criteria van een psychische stoornis of eetstoornis. Uit het rapport blijkt ook dat de pandemie een negatieve impact heeft gehad op het mentale welzijn van de student. Hoe staan studenten er momenteel voor? 'Ook het prijskaartje van hulp is een grote drempel.'

De littekens na corona

Bij de dienst Studentenvoorzieningen voelden ze de impact van COVID heel duidelijk: de vraag naar psychische hulpverlening nam plots enorm hard toe. 'Dan gaat het over angststoornissen en depressie', weet Kathleen Vleugels, teamcoach van psychologen-psychotherapeuten en psychiaters bij Stuvo. 'Maar ook met problemen zoals zelfverwonding, suicidaliteit en eetproblemen werden en worden wij geregeld geconfronteerd.'

Om de grote vraag naar psychische zorg te kunnen beantwoorden, werden binnen Stuvo enkele veranderingen doorgevoerd. 'We wilden dichter bij de student staan', verklaart Vleugels. Een goed voorbeeld daarvan is de opsplitsing van Stuvo in vier Leuvense locaties aan het begin van dit academiejaar.

'Dat mogen we echt een revolutie noemen', vindt Kirsten Plessers, domeinverantwoordelijke voor Welzijn en Gezondheid bij Stuvo. 'We hopen dat de drempel om hulp te zoeken zo een stuk lager ligt voor de studenten.'

Nieuw gelaagd systeem

Stuvo probeert steeds meer in te zetten op eerstelijnspsychologen. Dat zijn psychologen die studenten voor een kortdurende en weinig intensieve psychologische interventie bijstaan.

'We zijn ervan overtuigd dat studenten nog steeds zelf het best kunnen aanvoelen wat ze nodig hebben'

Kathleen Vleugels, teamcoach van psychologen-psychotherapeuten en psychiaters bij Stuvo

De eerstelijnspsychologen zijn deel van een nieuw systeem. De nieuwe aanpak moet de doorverwijzing van de ene zorgverlener naar de andere

optimaliseren. 'We stellen dat voor als een pyramide: veel studenten starten onderaan op laagdrempelige niveaus', legt Vleugels uit. 'Enkel zij die daar nood aan hebben, stromen door naar de hogere niveaus voor een intensiever traject.' Met andere woorden: Stuvo probeert haar voelspriet gevoelig uit te breiden, ook naar studenten met 'kleinere' klachten.

'Mentaal welzijn is niet enkel een zaak van psychologen, psychotherapeuten en psychiaters, maar van iedereen'

Kathleen Vleugels, teamcoach van psychologen-psychotherapeuten en psychiaters bij Stuvo

'De multidisciplinaire samenwerking van de lokale Stuvo's is erg vernieuwend', vertelt Plessers. Op de eerste trap in dat systeem staan de eerstelijnspsychologen en de sociale begeleiders. Zij kunnen vervolgens de student doorverwijzen naar psychologen-psychotherapeuten en psychiaters, die een intensiever traject aanbieden.

'Dat systeem hoeft natuurlijk niet strikt te worden gevolgd', vertelt Vleugels. 'We zijn ervan overtuigd dat studenten nog steeds zelf het best kunnen aanvoelen wat ze nodig hebben.'

Financiële drempel

Stuvo poogt dus een zo breed mogelijk aanbod te voorzien, zowel voor studenten met beginnende of milde klachten als voor studenten met meer uitgesproken klachten. Er wordt ook een onderscheid gemaakt tussen 2 groepen: basis- en niet-basis-studenten.

Enkel basisstudenten – eerste bachelor- of eerste masterstudenten – kunnen terecht bij een eerstelijnspsycholoog. Voor niet-basisstudenten – tweede master-, ManaMa- en PhD-studenten – is het aanbod ook nog eens duurder. Een individuele sessie bij een psycholoog-psychotherapeut kost zo'n 75 euro, terwijl dat voor een basis-student slechts 22 euro is.

Toch zijn er ook mogelijkheden om die prijs te drukken. Groepssessies zijn bijvoorbeeld voor beide groepen goedkoper dan een individuele sessie. 'Studenten kunnen ook kosteloos terecht bij een sociaal begeleider', vertelt Vleugels. 'De

eerste sessie bij een eerstelijnspsycholoog (dus enkel voor niet-basisstudenten, red.) is ook gratis.'

Wachlijsten en preventieve initiatieven

Ondanks de herstructureringen komen studenten nog vaak op wachtlijsten terecht. 'Intakegesprekken worden maximaal een maand na aanvraag ingepland', verzekert Vleugels. Dat is een verbetering ten opzichte van de situatie tijdens de pandemie. 'Toen kon het zo'n zes maanden duren', vertelt Vleugels. 'We zorgen er ook voor dat studenten met een dringende vraag voorrang krijgen.'

'Naast het prijskaartje en de wachtlijsten is het taboe rond mentaal welzijn ook nog een drempel', weet Luca Turcksin, mandataris voor Studentenvoorzieningen bij LOKO. 'Studenten hebben vaak het gevoel dat ze de situatie alleen aankunnen en zoeken bijgevolg geen hulp.' Dat is dan vooral het geval bij studenten onder 25 jaar, volgens Vandorpe van VVS.

Daarom zet Stuvo dus in op een preventief aanbod. Voorkomen blijft beter dan genezen, volgens Plessers. 'De lokale Stuvo's zijn een enorme stap in de goede richting', beaamt Turcksin van LOKO. 'Maar daarbuiten is het sociale netwerk van de student van essentieel belang.'

Studentenverenigingen spelen daar een essentiële rol in. 'De samenwerking met kringen is voor

ons enorm belangrijk', merkt Plessers op. Ook andere initiatieven die verbondenheid promoten, worden in de kijker gezet. Een goed voorbeeld daarvan is MindMates: een team van studenten-vrijwilligers en studentenverbinders dat emotionele moeilijkheden bespreekbaar wil maken.

'We kunnen dan wel dicht bij de student staan, maar we moeten hen ook overtuigen om tot bij ons te komen', meent Vleugels. 'Mentaal welzijn is daarom niet enkel een zaak van psychologen, psychotherapeuten en psychiaters, maar van iedereen.' Of de veranderingen binnen Stuvo en de preventieve initiatieven de druk van de ketel zullen halen, valt nog af te wachten. ●

ANOUEK BRIES EN ANKE NEYS
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Nood aan een gesprek?

Je staat er niet alleen voor
Zelfmoordlijn 1813
Tele-onthaal 106
Eerstelijnspsycholoog van je lokale Stuvo
(de eerste sessie is gratis)

KU LEUVEN

Towards a PhD: info session

- Do you have a passion for research? Would you like to know more about possibilities to do a PhD at KU Leuven? Then join our PhD information session!
- All master students in Science, Engineering & Technology and Biomedical Sciences are welcome!

Mon. 4 December 2023 - 7.00 pm
CAG, Campus Gasthuisberg,
Herestraat 49, Leuven

med.kuleuven.be/yfay

REGISTRATION: <https://tinyurl.com/TowardsAPhDInfo> ORGANIZED BY: Doctoral School of Biomedical Sciences & Arenberg Doctoral School

Ook internationale studenten hebben gevoelens

Net zoals alle studenten kampen ook heel wat internationale studenten met mentale uitdagingen. Internationals beleven die echter anders, en pakken die ook anders aan.

Eén op de vijf studenten aan de KU Leuven is een internationale student. Dat zijn 12.571 studenten die uit het buitenland komen om aan de KU Leuven te studeren. Hoewel in het buitenland studeren een onvergetelijke ervaring kan zijn, kampen ook veel internationale studenten met psychische problemen, zoals heimwee, eenzaamheid of een culture shock.

Netwerk

Stuvo probeert voor alle studenten meer in te zetten op de preventieve aanpak. Ze willen de rijk en naar psychologen en psychotherapeuten kleiner maken door ervoor te zorgen dat studenten al op voorhand ergens terecht kunnen.

'Studenten zouden al een luisterend oor moeten kunnen zoeken in hun (nabije) omgeving'

Kirsten Plessers, domeinverantwoordelijke welzijn en gezondheid Stuvo

Zo organiseren ze groepssessies, maar willen ze ook echt kijken wat er nodig is op het laagste niveau. 'We proberen ervoor te zorgen dat studenten hun zorgen onderling kunnen bespreken,' zegt Kirsten Plessers, domeinverantwoordelijke welzijn en gezondheid bij Stuvo. 'Studenten zouden al een luisterend oor moeten

kunnen zoeken in hun (nabije) omgeving.'

Dat ligt moeilijker voor internationale studenten. 'Vlaamse studenten zoeken zelf vaak hulp bij hun ouders of vrienden,' zegt Luca Turcksin, mandataris Studentenvoorzieningen bij LOKO, 'maar dat is moeilijker bij internationale studenten, omdat hun familie zich in een ander land bevindt.'

'Internationals komen dikwijls uit een andere cultuur, waar ze bijvoorbeeld geen huisdokter kennen,' aldus Luca. Een relatief positief gevolg daarvan is dat zij sneller dan Vlaamse studenten naar de KU Leuven en dus bijgevolg naar Stuvo stappen voor hulp, zo bevestigt Kathleen Veugels, teamcoach psychologen en psychiaters bij Stuvo.

Het is niet bekend hoeveel zorgen internationale studenten hebben

Hulp voor internationale studenten aan Stuvo is ook aangepast aan hun specifieke noden. Stuvo biedt een groepsaanbod voor niet-basisstudenten - de categorie waar de meeste internationale studenten deel van uitmaken - voor de helft in het Engels aan.

Daarnaast bestaan er nog initiatieven zoals MindMates, een organisatie binnen Stuvo die bestaat uit twee delen: een buddy-systeem waar je gekoppeld kan worden aan een student die je wegwijs maakt in Leuven, en een tweede luik dat evenementen organiseert. 'We bieden vaak zowel een versie van de activiteit in het Nederlands als in het Engels aan, ofwel enkel in het Engels,' zeggen Sofie Vranken en Arthur Vansteenkiste, beiden vrijwilligers bij MindMates.

Honeymoonfase of culture shock

In 2017 schreef *Veto* over de beruchte honeymoonfase, een fase waarin internationale stu-

denten belanden wanneer ze zagezegd de tijd van hun leven hebben. Alle verwachtingen van studeren in het buitenland worden dan in die eerste maanden vervuld. Het valt een beetje te vergelijken met het geluk van een pasgetrouwd koppel.

Ondertussen blijkt dat internationale studenten tijdens de eerste maanden naast een euforisch gevoel ook last kunnen hebben van een culture shock. Daarbij krijgen studenten die uit een ander land komen plots een soort klap, omdat ze in een heel andere wereld terecht komen.

Dat is in principe een normaal proces, waarin studenten zich bewust worden van het cultuurverschil tussen hun plaats van afkomst en de plek waar ze op Erasmus zijn. 'Internationale studenten stellen zich dus heel kwetsbaar op,' zegt Luca.

Cijfers

Het is niet bekend hoeveel zorgen internationale studenten hebben in vergelijking met andere studenten. Veertig procent van alle studenten heeft bijvoorbeeld intensievere hulp nodig bij het behalen van hun diploma. Het is nog steeds onduidelijk hoeveel internationale studenten zich onder dat percentage bevinden.

Jef Vandorpe, bestuurder Inclusie bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), laat weten dat ze bij de Welzijnsmonitor ook internationale studenten hebben bevroegd, maar dat er in dat rapport geen grote verschillen zijn vastgesteld met betrekking tot internationale studenten. 'Ik ga ervan uit dat de mentale problemen van internationale studenten in lijn liggen met die van de Vlaamse studenten.' ☺

LARA TURGUT EN ELIAS FRET
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Wolkje in mineur

Mensen die stinken verzaken aan hun burgerplicht, vindt student Paul Diallo. 'De omringenden zijn het slachtoffer van deze stille verzetsdaad tegen het conformisme.'

Stel het je even voor: je bent een pendelaar, of een kotstudent richting huis of kot. Misschien spreek je wel gewoon af met vrienden. Met andere woorden, je bent onderweg met het openbaar vervoer. Maar tussen het moment dat je opstapt en je een lekker comfortabele plek hebt uitgekozen, gebeurt er iets vreemds.

Een vreemde sensatie raakt je en je wordt je als het ware bewust van een subtiele verandering, een lichte verschuiving van een van de oneindige factoren in tijd en ruimte. Je merkt een gewaarwording die plots overgaat van passief naar actief, en je uit de trance der gewoonte haalt. Zodra je zintuigen al die prikkels hebben omgevormd van het onbewuste tot iets wat je in woorden kan uiten, realiseer je je het: het stinkt hier!

Het is niet het type stank dat je ruikt wanneer je voorbij een handdoek wandelt. Nee, dat is een ander soort stank. Ik heb het over een allesoverheersende, dominerende, paniekzaaiende, duizelingwekkende, moordende stank. Het soort stank waarbij je jezelf moet beletten om niet meteen door te slaan. Het soort stank dat je gemoedstoestand doet omslaan in pure wanhoop, waarbij je je richt tot hogere machten om kracht te vinden om deze golf van destructie, die het eind van jou als individu voor ogen heeft, het hoofd te bieden.

Alles wordt stil, er is maar één ding waarop je je nog kan focussen. Namelijk het overleven van deze continue stroom aan walmen van dood en verderf.

Misschien vind je het wat overdreven. Uiteindelijk wil niemand vrijwillig ruiken naar de verpersoonlijking van Pietje de Dood. Dus kan je – misschien terecht – ten strijde trekken tegen de onrechtvaardigheid van deze tirade. Maar laat me dan eerst vertellen waarom stinkende mensen kunnen concurreren met de duivel zelf.

Stinken is zuiver egocentrisme. Een persoon die stinkt zal immers zelf het minste lijden onder zijn geur, omdat die door het opbouwende karakter van de stank over genoeg geweningstijd beschikt om daar immuniteit tegen op te bouwen. Het zijn de omringenden die het slachtoffer worden van deze stille verzetsdaad tegen het conformisme. Het resultaat? Pure wanhoop, waarbij er geen sprake is van een terechte revolutie die de grondvesten van vastgeroeste normen en waarden doet beven.

Laten we zeggen dat je minstens drie dagen nodig hebt om een significante walm van stank rond je te produceren. Dat insinueert dat je drie dagen lang niet hebt gedacht: 'Als ik een ander individu tegenkom, kan het zijn dat die zijn laatste adem uitblaast omdat ik waterschuw ben.'

Die gedachtegang wijst op een gebrek aan empathisch vermogen, en een gebrek aan burgerzin. Beide zijn het gevolg van een onderontwikkelde zelfreflectie. Maar dat is niet het ergste, het is ook nog eens een uitgestoken middelvinger naar jezelf. Je duwt jezelf, letterlijk,

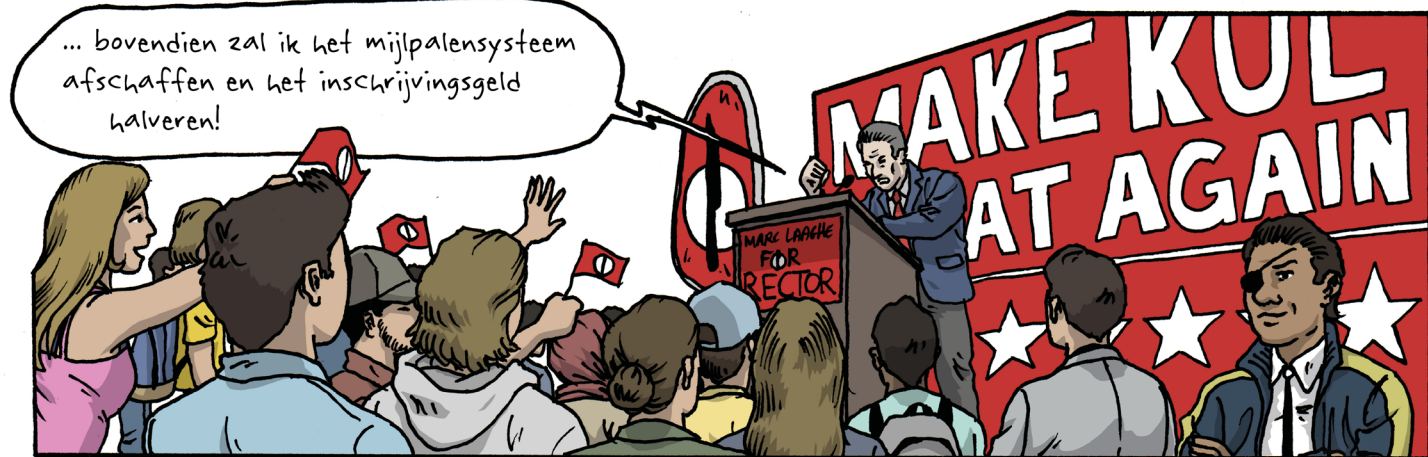
in een wolk van isolationisme, waardoor niemand dicht genoeg kan komen om je op een zachtmoedige manier te verzoeken een zalige warme douche te pakken.

En zelfs als we al die factoren buiten beschouwing laten is het ook nog eens een belediging naar de openbare orde. De collectieve hysterie en het psychologische trauma dat de met de dag steeds intenser wordende wolk aan geuren met zich meebrengt, is de stille dood van vele beschavingen! ☹

De collectieve hysterie en het psychologische trauma dat deze met de dag steeds intenser wordende wolk aan geuren met zich meebrengt, is de stille dood van vele beschavingen!

PAUL DIALLO
is student Verzekeringen en Financiën aan HOGENT

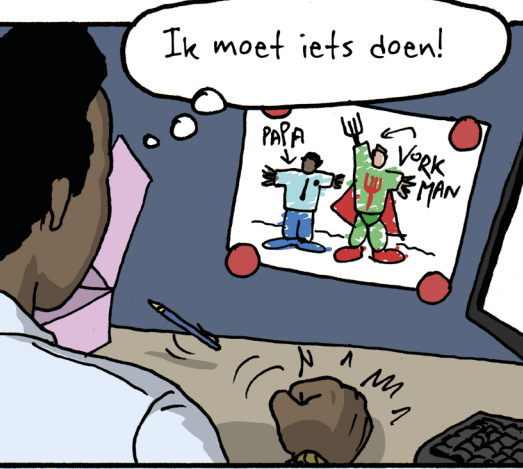
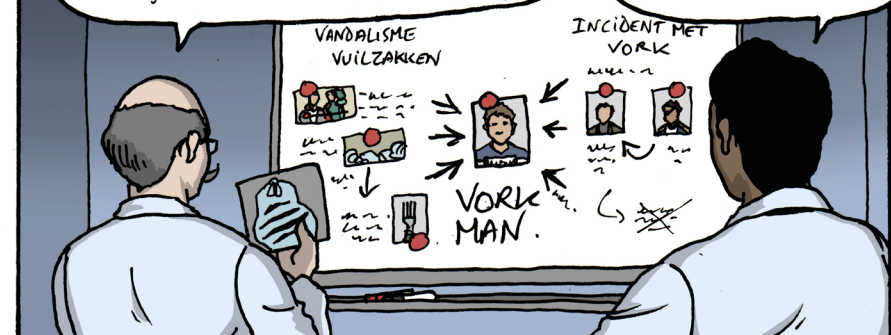
Het is enkel een kwestie van tijd voor ze je verkiezen.

Mijn plan zal slagen! De universiteit en Vorkman zullen boeten voor wat ze Herr Mes hebben aangedaan.

Ondertussen op het politiekantoor...
De sneden in de vuilzakken komen duidelijk overeen met Vorkmans wapen.

Een mes had het ook kunnen doen...
Maar het is voorlopig genoeg om die bruut van straat te houden en... voor jouw promotie, Yazid!

Doe je ding, Vorkman! En ik krijg nog een pint van je!

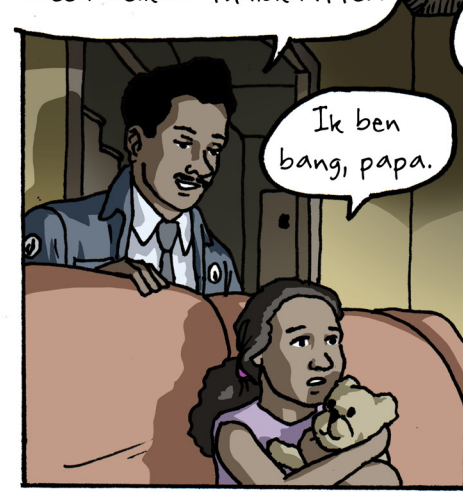
Kon je mijn kostuum niet teruggeven, inspecteur?

Geen welkom-thuisknuffel?

Sinds de arrestatie van de burgerwacht herleeft de criminaliteit in het Leuvense...

Vanavond is hij ontsnapt, maar hij moet zich gedeisd houden, want er wordt op hem gejaagd...

Wordt vervorkt...

Zakgeld voor elke prof? KU Leuven volgt UGent nog niet

De kritiek vanuit academisch personeel op het competitieve financieringsmodel van de KU Leuven blijft luid klinken. Basisfinanciering als mogelijke oplossing is al jaren voer voor debat, maar schot in de zaak is er nog niet. 'Het is soms een ons-kent-ons-wereld.'

Competitiviteit zit in het DNA van de academische wereld. Aan financiering raken voor onderzoek is niet makkelijk als professor, en bovendien tijdrovend. Doordat een laag percentage ingediende projecten effectief groen licht krijgt, verliezen veel onderzoekers al de moed nog voor hun aanvraag is ingediend.

Onder het academisch personeel klinkt de vraag naar basisfinanciering daarom al langer. Basisfinanciering is het principe waarbij iedere professor aan de KU Leuven een vast potje geld krijgt om een deel van zijn onderzoek mee uit te voeren, in de plaats van het voortdurend te moeten aanvragen met projectvoorstellen.

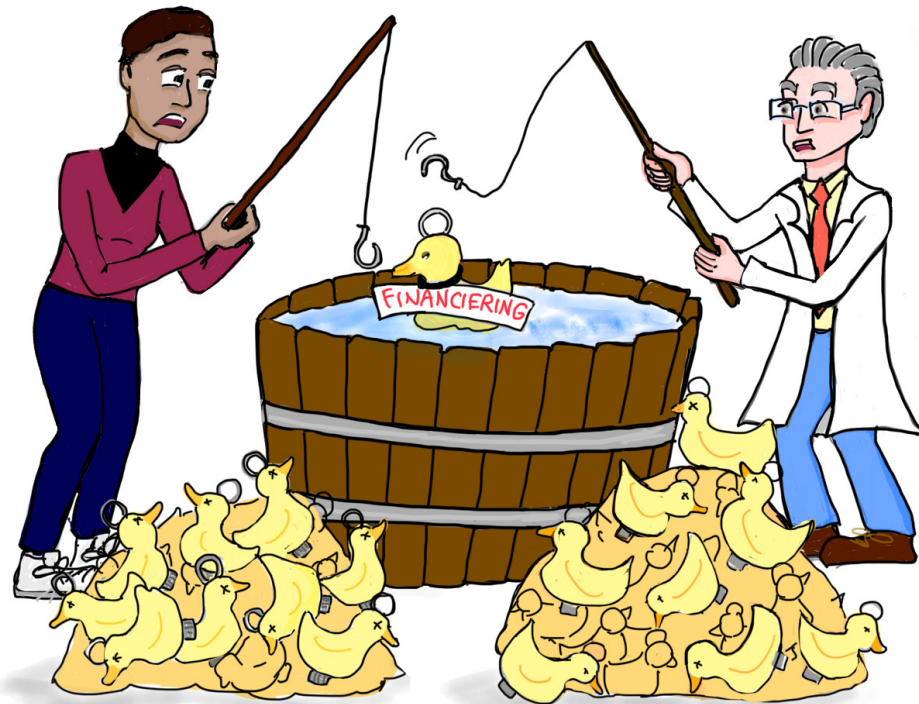
'Jaarlijks verspillen we enorm veel tijd aan niet-behaalde aanvragen, terwijl de verdeling van de onderzoeksmiddelen efficiënter kan'

Andreas De Block, wetenschapsfilosoof

Terwijl de UGent vorig academiejaar al uitpakte met de invoering ervan, blijft de KU Leuven bij haar huidige systeem. 'We verspillen jaarlijks enorm veel tijd en middelen', klinkt het bij critici.

Waar haalt de prof zijn geld?

In de zoektocht naar budget om onderzoek te kunnen voeren, kan een professor op verschillende niveaus een aanvraag indienen. Het eerste adres waar de onderzoeker bij kan aankloppen is de universiteit zelf, die een Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF) ter beschikking stelt voor onderzoek.

Daarnaast is er het onderzoeksfonds van de Vlaamse Regering, het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO). Tot slot kan je als onderzoeker ook proberen Europese projectfinanciering te verkrijgen.

De BOF-middelen binnen de universiteit worden verdeeld onder het toezicht van de Onderzoeksraad. Als je een projectaanvraag indient, beoordelen andere professoren – soms ook externe onderzoekers – je aanvraag. Dat is het befaamde systeem van peer review: meerdere collega's evalueren een bepaalde aanvraag en beoordelen vervolgens of het project financiering verdient.

'Maar dat systeem heeft veel problemen', vindt wetenschapsfilosoof Andreas De Block. De Block is medeauteur van het zogenaamde DOOM-rapport. Dat is het verslag van de werkgroep voor een Optimale Verdeling van Interne Onderzoeksmiddelen aan de KU Leuven. Die deed twee jaar geleden een uitgebreide evaluatie van de manier waarop onderzoek wordt gefinancierd aan de universiteit.

De ons-kent-ons-wereld

Volgens De Block ligt een groot probleem van het huidige systeem bij het principe van peer review: 'Je krijgt de slechte onderzoeksvorstellen er op die manier misschien wel uit, maar voor de overgrote meerderheid van de projecten heeft peer review eigenlijk onvoldoende voorspellende waarde.'

'Met een slaagkans van tien procent is al de tijd die we in aanvragen steken zinloos'

Jan Tytgat, toxicoloog

Een mislukte aanvraag zorgt volgens hem ook nog eens voor veel tijdverlies: 'Jaarlijks verspillen we enorm veel tijd aan niet-behaalde aanvragen,

terwijl de verdeling van de onderzoeksmiddelen efficiënter kan.'

Professoren zijn niet expliciet verplicht om aan peer review te doen, maar de verwachting is er wel informeel. De combinatie van de hoeveelheid projecten die een onderzoeker in zijn mailbox krijgt en het tijdsgebrek om die allemaal door te nemen, zorgt ervoor dat de kwaliteit ervan niet altijd optimaal is.

Slordige reviews zorgen er ook voor dat de onderzoeker van het project weinig baat heeft bij peer review. Professor Dierenfysiologie en Neurobiologie Bart Landuyt, die als personeelsvertegenwoordiger zetelt in de Academische Raad, suggereert dat een kleine compensatie voor het schrijven van peer reviews een positieve impact zal hebben op de kwaliteit van het systeem.

'Projectaanvragen kunnen schrijven is een vaardigheid die uiteindelijk weinig te maken heeft met waarheidsvinding en wetenschappelijk onderzoek'

Andreas De Block, wetenschapsfilosoof

Daarnaast spreekt het DOOM-rapport over mogelijkheden tot belangenconflicten binnen de onderzoeksraad. Collega's beoordelen namelijk elkaars aanvragen. Zij die de expertise hebben om een bepaalde aanvraag te beoordelen, staan vaak te dicht bij elkaar. Een aantal professoren getuigt dan ook over een ons-kent-ons-wereld in sommige gevallen, zo blijkt uit een kleine rondvraag van Veto.

Ook al wordt de onderzoeker anoniem gemaakt, dan nog hebben de reviewers – zeker aan kleinere faculteiten – vaak een vermoeden wiens aanvraag ze beoordelen. Het feit dat je dan allemaal in dezelfde (geld)vijver zit te vissen, komt de objectiviteit niet ten goede, vindt een professor aan de groep Wetenschap en Technologie die niet bij naam wil worden genoemd.

Toxicoloog Jan Tytgat – die in 2019 kandidaat-rector was – vindt ook dat het huidige systeem te wensen overlaat. 'Met een slaagkans van tien procent is al de tijd die we in aanvragen steken zinloos', vertelt hij. 'Terwijl de universiteit al op voorhand weet dat ze onvoldoende middelen heeft voor bepaalde projecten.' Het houdt onderzoekers weg van hun kernopdracht.

Basisfinanciering to the rescue

Kan basisfinanciering dat oplossen? 'Met een systeem van basisfinanciering leg je een bepaald bedrag opzij, dat dan wordt verdeeld onder onderzoekers', vertelt De Block. Zo komt een onder-

zoeker volgens hem niet op droog zand te zitten als het financieel moeilijker loopt. Het kan ook samenwerking tussen onderzoekers stimuleren.

'Er zijn niet voldoende middelen voor een verregaand systeem van basisfinanciering als we nog onderzoeksmiddelen voor beleidsinitiatieven willen behouden', pareert vicerector Onderzoek Jan D'Hooge. De kosten zouden ver boven de mogelijkheden van de KU Leuven liggen.

Hij vindt ook dat het risico's inhoudt voor isolationisme: 'Het tegenovergestelde kan gebeuren: dat onderzoekers het ontvangen geld opsparen en autonoom onderzoek gaan voeren.'

'Daarbij ga ik niet akkoord met het argument van tijdsverspilling', vervolgt D'Hooge. 'Door projectaanvragen word je gedwongen om goed na te denken over je onderzoek, en de ontvangen feedback is zeer waardevol.'

De Block trekt dat in twijfel: 'Wie het genre van de projectaanvraag goed in de vingers heeft, heeft succes in dit systeem, maar dat zijn vaardigheden die uiteindelijk weinig te maken hebben met waarheidsvinding en wetenschappelijk onderzoek.'

Een andere optie volgens De Block is om een deel van de onderzoeksmiddelen te verloten. Dat is een suggestie die de KU Leuven alvast heeft meegenomen, vertelt vicerector D'Hooge: 'We zetten in op de randomisering van kwalitatieve projecten die niet tot de absolute top behoren en waarbij het kwaliteitsverschil klein is.' Van de hoop projecten waarbij het moeilijk is om te oordelen welke financiering verdient, worden de uitgedeelde middelen verlost.

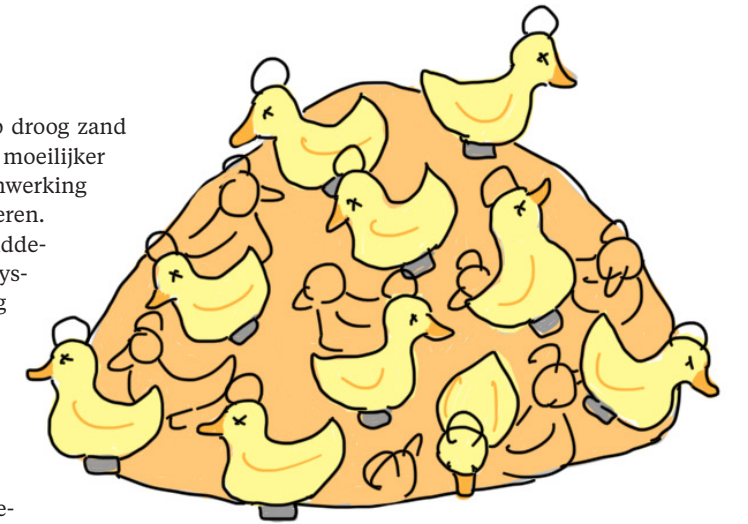
Wat de KU Leuven al doet

Volgens vicerector D'Hooge is een competitief financieringsmodel nog steeds te verkiezen. Het spoort volgens hem excellentie aan. 'Toch willen we vermijden dat collega's zonder middelen komen te vallen.' Daartoe heeft de universiteit al verschillende initiatieven.

Zo is er een soort startfonds voor beginnende professoren en krijgt iedere professor ook de garantie voor een sabbatjaar om de zeven jaar. Ook hanteert de KU Leuven een cumulregel: een onderzoeker mag maar één eigen onderzoeksproject tegelijk lopende hebben.

D'Hooge vindt dan ook dat de universiteit reeds aanzienlijk inzet op niet-competitieve financiering. 'Tien procent van de BOF-middelen wordt al op niet-competitieve wijze verdeeld in het huidige systeem.'

D'Hooge laat daarbij weten dat de universiteit extra stappen blijft zetten op het vlak van toegankelijke onderzoeksfinanciering. Zo hangt mo-

menteel het idee voor een 'opvangsfonds' in de lucht. 'Wanneer je helemaal zonder middelen zou zitten, dan kan je op die manier een soort herstartimpuls ontvangen', vertelt D'hooge. Het project staat echter nog in haar kinderschoenen, de uitrol ervan is nog niet voor morgen.

In januari zal de KU Leuven een externe commissie ontvangen die haar financieringsmodel onder de loep neemt. Die komt op haar eigen uitnodiging: 'Het is een soort instellingsreview die we aan het opzetten zijn', vertelt D'Hooghe.

Een internationale groep experts zal zich buigen over kwesties zoals basisfinanciering, en de verhouding ervan met competitieve aspecten van het financieringsmodel van de universiteit.

Dan maar naar Europa?

Binnen het huidige systeem wordt de afdeling onderzoekscoördinatie vandaag administratief overbelast met de verwerking van projectaanvragen. Volgens velen een verspilling van zowel tijd als middelen. Want die onderzoekscoördinatie zou bijvoorbeeld ook onderzoekers kunnen helpen om externe financiering te verkrijgen en blijkt daar volgens onderzoeker Bart Landuyt ook goed in te zijn.

Professor Landuyt ziet heil in een grotere nadruk op Europese projectfinanciering. 'Het huidige systeem aan de KU Leuven is goed uitgerust om Europese onderzoeksmiddelen te helpen verkrijgen', vertelt hij. Wat hem betreft zouden er meer middelen en tijd mogen gaan naar die pogingen dan in het aanvraagstelsel van de BOF-middelen. ☺

**DHALIA DEWEER EN KASPER NOLLET
BEELD: LIZZY VERCAEMPST**

In de doorsnede van kunst en wetenschap: 'Kunst komt steeds vaker op de agenda van universiteiten te staan'

In 'Kunstige Proffen' zoekt *Veto* professoren op die buiten hun vakgebied de tijd vinden om creatief bezig te zijn. In deze editie is het de beurt aan professor Sterrenkunde en Wetenschapscommunicatie Katrien Kolenberg, die van vele kunstzinnige markten thuis is.

Wie zo nu en dan eens een TED Talk op YouTube kijkt of naar het Radio 1-programma *De Wereld van Sofie* luistert, is misschien Katrien Kolenberg al tegengekomen. De professor Astrofysica aan de VUB en Wetenschapscommunicatie aan de KU Leuven spreekt zowel graag over wetenschap als over kunst, en wijdde haar carrière toe aan kunsten in de wetenschap brengen, en omgekeerd.

Kunst als dagelijkse bezigheid

Naast haar werk als wetenschapper, is Katrien Kolenberg ook op een dagelijkse basis bezig met kunst, en dat in verschillende vormen. Ze schildert, tekent en speelt cello. Ook werkte ze vaak aan tentoonstellingen, waar ze dan bijvoorbeeld kunstinstallaties maakte.

'Al lopen voor mij die verschillende vormen van kunst door elkaar', vertelt Kolenberg, 'net zoals de kunst regelmatig door de wetenschap loopt. Kunst komt ook steeds vaker op de agenda's van universiteiten te staan.'

'Ik wilde geen sterrenkunde in een hoekje bedrijven'

Zo vindt de professor in die creatieve bezigheden een mooie toevoeging voor de 'exacte' wetenschap van de asteroïdologie — de wetenschap die zich bezighoudt met het analyseren van de interne structuur van sterren die variëren in lichtsterkte — waar haar onderzoek op gericht is.

De wereld vatten met tekenen

Dat artistieke zit er bij haar al sinds haar kindertijd ingebakken. 'Ik ben heel jong begonnen met kunst omdat ik dingen wilde vangen met een lijn', zo herinnert ze zich. 'Door te beginnen met tekenen ontdekte ik hoe het voelde om het denken los te laten. Ik zie het als een manier om met ons eindige bestaan om te gaan.'

Al snel kwam haar wetenschappelijke feeling in de buurt van haar creativiteit. 'Die vraag was voor mij ook meteen de drijfveer om me met sterrenkunde en fysica te gaan bezighouden: "hoe zit dat hier nu allemaal in elkaar?" Je weet dat het nooit helemaal zal lukken om alles te

begrijpen, maar je doet toch alvast een poging.' (lacht)

Vluchten in de kunst

Toch is het niet altijd evident om met twee verschillende disciplines op een even intense manier bezig te zijn. Haar studie dwong Kolenberg nochtans meermaals dat onderscheid tussen kunst en wetenschap te maken. 'Tijdens mijn studie was ik met beiden in even sterke mate bezig, wat ook wel zo bleef tijdens mijn doctoraat. Er zijn echter makkelijkere en moeilijkerere fases tijdens je doctoraat. Wanneer ik eens vastzat in het wetenschappelijke, vluchtte ik regelmatig in die kunst.'

'Als ik een wetenschappelijk artikel schrijf, wordt dat waarschijnlijk maar door een honderdtal mensen op deze wereld gelezen en begrepen'

'Maar ik merkte dat als ik een doorbraak wilde maken in mijn doctoraat, ik een balans zou moeten vinden tussen mijn twee passies', blik Kolenberg terug. 'Zo is kunst als het ware geen vlucht, maar zorgt die voor een balans met mijn wetenschappelijk werk.'

Door haar vakgebied van de sterrenkunde deels een andere invulling te geven, lukte het haar een balans te vinden. 'Ik had aan mezelf beloofd dat ik na mijn doctoraat zou gaan reizen',

vertelt ze. 'Ik wilde geen sterrenkunde in een hoekje bedrijven. Dat leidt misschien tot meer doorbraken, maar ik wilde mijn vakgebied ook naar de buitenwereld brengen.'

Directe connectie

De rode draad doorheen alle activiteiten van professor Kolenberg is dan ook de directe interactie met mensen. 'Als ik een artikel schrijf waar ik twee jaar aan bezig ben geweest, wordt dat waarschijnlijk door een honderdtal mensen op deze wereld gelezen en begrepen.'

'Als ik daarentegen een school organiseer, bijvoorbeeld in een land waar er nauwelijks professionele sterrenkunde bedreven wordt', zegt Kolenberg, 'ga ik veel meer directe interactie aangaan. Overal kijken mensen naar boven, en als ik de mensen daar iets kan bijbrengen of doorgeven, heb ik meer het gevoel dat er een connectie is. Daar ben ik naar op zoek. Via kunst en wetenschapscommunicatie kan ik die connectie makkelijker bereiken.'

Toch wil ze benadrukken dat ze het onderzoek niet zou kunnen opgeven: 'Ik merk toch wel dat dat iets is dat mij enorm voedt. Ik hou er wel van mezelf terug te trekken in onderzoek en me volledig te focussen op iets, al heb je meer directe voldoening wanneer ik sneller iets kan delen. Dat kan ik als professor doen, of via andere projecten. Uiteindelijk wil ik altijd graag iets doorgeven.' ☺

SIMEON DUWEL
BEELD: ELIAS FRET

Nu je ondertussen je lessenrooster vanbuiten kent, weet je wanneer je gemakkelijk eropuit kan trekken voor een vleugje cultuur. Een overzicht.

Docville presenteert: Planet B met nagesprek - Cinema Zed Vesalius

Woensdag 1 november, 19u30

Het *coming-of-age* verhaal *Planet B* gaat op 1 november in première in Cinema Zed Vesalius. De film volgt het verhaal van twee jonge tieners die proberen op te groeien in een zelfvernietigende wereld. In het kader van het documentaire filmfestival Docville leidt directeur Frank Moens na de film een panelgesprek in goede banen.

Prijs: 11 euro, cultuurkaart 9 euro

Clubavond Centah #3 - Het Depot

Zaterdag 4 november, 22u

Leef je uit tijdens een clubavond vol futuristische *sounds*. Centah is een samenwerking tussen Het Depot en de Brusselse dj Blck Mamba die mee de line-up samenstelt, maar ook zelf draait. De dj-booth wordt in het midden van de zaal geplaatst, zodat het publiek eromheen kan dansen.

Prijs: 12 euro

Dansvoorstelling Ultra - STUK

Woensdag 8, donderdag 9 en zaterdag 11 november, 20u30

Choreograaf Reut Shemesh en productiehuis fABULEUS creëerden samen met tien jongeren een dansvoorstelling die draait rond de rol van de man in onze veranderende tijden. De jongeren laten gedurende de voorstelling hun 'mannelijke' energie de vrije loop: explosief en kwetsbaar. De voorstelling geeft een portret weer van een groep tieners in een wereld vol verwachtingen en *labels*.

Prijs: 16 euro, cultuurkaart 12 euro

Tentoonstelling This Is Us - M Leuven

Van zondag 1 oktober tot zondag 18 februari

Voor het eerst bundelen de vier grootste Vlaamse musea voor hedendaagse kunsten hun krachten. In samenwerking met musea M HKA, S.M.A.K., Mu.ZEE en M Leuven, creëerde curator Fabian Flückiger een tentoonstelling rond het thema 'de artistieke leeromgeving'. De tentoonstelling toont hoe de Vlaamse kunstcollecties onze hedendaagse samenleving weerspiegelen en wat je daar als toeschouwer uit kan leren.

Prijs: 6 euro

Dead ladies show #10 - 30CC/Wagehuys

Woensdag 8 november, 20u

Het internationale literatuurhuis Passa Porta en het cultuurcentrum 30CC proberen enkele straffe vrouwen uit het verleden weer tot leven te blazen tijdens de 'Dead ladies show #10'. Dit muzikale verhaal belicht vier vrouwen die tijdens hun leven werden miskend of vergeten dreigen te worden na hun dood.

Prijs volgens het pay what you can-principe: 8 - 10 - 12 - 14 - 16 euro

Boterhammen in de Schouwburg - 30CC/Schouwburg

Donderdag 9 november of dinsdag 21 november, 12u

Zin om je alledaagse refter eens te vervangen door een culturele middagpauze? In de Stadsschouwburg van Leuven kan je tijdens je lunch genieten van livemuziek en dj-sets. Op 9 november verwelkomt de schouwburg jazzstudent en gitarist Roman D'hondt. Wie op 21 november te gast is, blijft voorlopig nog een verrassing.

Gratis ☺

MARTHA STERCKX
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

De kunst van het spontane: 'Als je je goed voelt, gaat het improviseren vanzelf'

Veto nam een kijkje achter de schermen bij Preparee, de improvisatietheatergroep voor en door Leuvense studenten. Hier komen studenten wekelijks samen om te ontspannen, veel te lachen en hun improvisatievaardigheden te trainen. Maar hoe gaat dat improviseren nu concreet in zijn werk? Een handleiding.

1. Creër een goede vibe

Volgens presentator Lore en acteurs Britt, Lisa en Leonie begint een goede improvisatie-act bij het creëren van een goede *vibe*. 'Als je je goed in de groep voelt en je met iedereen kunt amuseren, dan gaat het improviseren eigenlijk vanzelf.' Die ontspannen sfeer wordt gecreëerd door de openheid en toegankelijkheid van de groep. 'We doen bovendien heel wat toffe activiteiten, die los staan van repetities of optredens. We zijn eigenlijk gewoon een grote vriendengroep.'

2. Gebruik kapstokken

Hoewel het grootste deel van improvisatie op het moment zelf ontstaat, gaat er toch enige voorbereiding gepaard met het neerzetten van een goede improvisatie-act. Zo vertelt presentator Lore dat het zogenaamde platform een belangrijk uitgangspunt is bij improvisatie: 'Het bepaalt tijdens een uitvoering wie je bent, waar je bent en wat je doet.'

Het platform wordt bepaald met behulp van een op voorhand gekozen 'game', vaak in combinatie met een suggestie uit het publiek. 'Dat zijn een soort van kapstokjes waar we verhalen laten uitkomen. We hebben bijvoorbeeld verschillende raadspelletjes bij ons. Vervolgens wordt er aan de hand hiervan met het publiek afgesproken wie deze persoon is. Tijdens het spel moet de acteur dat karakter dan verder ontwikkelen.'

3. Laat het publiek participeren

'Het publiek is een essentiële component van een goede act', vertelt Britt. 'Zij zijn *part of the team*. Of sterker nog, misschien wel de allerbelangrijkste medespelers.' De rest van de actrices sluiten zich hierbij aan. 'Je moet voortdurend inpikken op wat je publiek leuk vindt', benadrukt Leonie. 'Als je merkt dat het publiek lacht bij een grappige handeling, kan je die herhalen. Of je kan daar twintig scènes later nog eens naar refereren.'

NOËLLE HABRAKEN EN HANNE LAVIGNE
BEELD: BAVO NYS

IMPROVISATIETHEATER INTERVIEW

Wie al eens naar een voorstelling van het Preparee-improvisatietheater ging, weet dat de magie tussen de verschillende acteurs en presentator krachtig is. Actrice Lisa kwam die befaamde magie zelf voor het eerst tegen in een sketch over, jawel, plooi-fietsen.

'Lena en ik speelden twee uitvinders die enkel voorwerpen konden uitvinden die plooibaar waren', vertelt ze. 'Ik acteerde alsof ik boos werd en riep: "wantom moet alles plooibaar zijn?".'

'Lena gaf me toen een heerlijk wederwoord: "Ik heb nooit het gevoel gehad dat er genoeg ruimte was voor mij", zei ze. Ik was zo verbaasd, maar vond dat zo'n fantastisch antwoord. Hoe bedenkt je dit zomaar, dacht ik.' Veto hoorde drie acteurs en hun presentator uit. We ordenden hun vakkundige tips onder zeven heilige speerpunten.

4. Maak gebruik van elkaars talenten

Bovendien is het belangrijk om in te spelen op elkaars talenten. 'Improviseren is echt een teamsport', vertelt Lore. 'Je leert elkaars kwaliteiten kennen doordat je elkaar elke week ziet spelen.' Toch zal er altijd veel onvoorspelbaar blijven. 'Dat is, denk ik, het mooiste aan improviseren', vertelt Lisa.

'Iemand was laatst een improvisatiestuk aan het spelen en die scène eindigde plots', gaat Lisa verder. 'Ik wist niet dat de scène daar naartoe zou leiden. Zonder dat ik het zelf doorhad, was dat precies waar het naartoe moest gaan. Het is zo'n cool gevoel als we dat samen kunnen neerzetten.'

5. Vermijd attributen

Naast een rijke fantasie en een goed samenwerkend team, zijn er nauwelijks extra's nodig om een goede act in elkaar te zetten. Zo wordt het afgeraden om attributen te gebruiken. 'Die werken eigenlijk alleen maar beperkend', meent Lore. 'In de improvisatiewereld kan je alles gebruiken zonder dat het aanwezig is: ik zet hier een tafel. Ik pak een fles vast. Je moet enkel uitbeelden dat het er is.'

'En het is belangrijk dat je niet vergeet dat het voorwerp er is', voegt Leonie toe. 'Zodat je niet door de tafel heen loopt die je net neergezet hebt. Al is het natuurlijk wel komisch als dat gebeurt. Maar het allerbelangrijkste is je eigen fantasie.'

6. Werk met muziek

Wat niet mag ontbreken, is muziek. 'Improvisatiescènes zonder muziek zijn leuk, maar scènes met live muziek zijn echt magisch', vertelt Britt. Het is de taak van de muzikant om de emoties tijdens de act te volgen en zijn muziek aan te passen wanneer dit nodig blijkt te zijn, zo legt ze uit.

7. Durf

Tot slot geven de meiden een allerlaatste gouden tip. 'Je moet het gewoon doen!', roept Lore uit. 'Meestal is het eerste wat in je opkomt goed genoeg. Wanneer mensen dat leren accepteren, als ze helemaal ervoor gaan en hun kraantje met creatieve ingevingen laten stromen, dan kun je leren om improvisatie scènes te spelen! ☺

CHARLOTTE DE BRUYNE NAVRAAG

Charlotte De Bruyne zet een hartroerende vertolking neer als Eva in het regiedebuut *Het Smelt* van Veerle Baetens. Een film over (on)schuld en verraad. *Het Smelt* is een pleidooi om te luisteren en te kijken naar elkaar.'

'Té trieste personages zijn niet interessant om naar te kijken'

Sinds vorige week speelt *Het Smelt* in de Belgische bioscopen, een verfilming van de debutroman van Lize Spit. Debuterend regisseur Veerle Baetens vond haar hoofdpersonage Eva in Charlotte De Bruyne. De film dwingt ons te kijken naar hoe de jonge, kwetsbare Eva wordt gevormd tot haar broze, geïsoleerde volwassen zelf. Hoofdrolspeelster Charlotte de Bruyne blikt terug op de opnames van *Het Smelt*, de première in de Verenigde Staten en de samenwerking met kersverse regisseur Veerle Baetens.

Welke boodschap probeerde Veerle Baetens, maar ook jijzelf, over te brengen tijdens het maken van de film?

Charlotte De Bruyne: '*Het Smelt* is een pleidooi om te luisteren en te kijken naar elkaar. De film brengt het verhaal van iemand die niet gehoord wordt door de mensen in haar omgeving. *Het Smelt* wil niet voorschrijven wat mensen als Eva moeten doen. Eva had niet moeten praten, de mensen rondom haar hadden moeten kijken en luisteren!'

'De film probeert een krachtige boodschap over te brengen. Ik hoop dat de film iets activerends heeft. Kijk ernaar, negeer het niet, praat erover. Daar gaat de film voor mij het meeste over.'

Is dat een invalshoek die in andere gelijkwaardige films onderbelicht blijft?

'Traumaverwerking en wraak is een veelvoorkomend onderwerp. Zulke films slagen er steeds in om krachtige hoofdpersonages neer te zetten. Dat was dus ook de grootste uitdaging voor ons hoofdpersonage Eva.'

'Veerle zag meteen wanneer ik te veel als mezelf en niet genoeg als Eva op de set stond'

'Té trieste personages zijn niet interessant om naar te kijken. Ze had iets krachtigs nodig. Er moeten bepaalde elementen aanwezig zijn waar-

door je haar graag ziet, waardoor je blijft kijken en waardoor je denkt: *I'm rooting for you.*'

'De film *Kill Bill* is bijvoorbeeld een grote inspiratie geweest voor ons. In die film heeft het hoofdpersonage een soort van *superhero*-gehalte. De scènes waarbij Eva met een krachtige blik in de auto zat, zagen Veerle en ik als haar *superhero*-moment.'

'*Het Smelt* is niet de eerste film met de boodschap "luister naar elkaar", maar de manier waarop die boodschap wordt overgebracht is wél uniek.'

Heb je zelf auditie gedaan of werd je persoonlijk gevraagd om de rol van Eva te vertolken?

'Ik heb twee jaar voor de start van de opnames een video ingestuurd, naar aanleiding van een algemene *casting call* die ik zag passeren. Lang na die inzending kreeg ik plots een telefoontje van Veerle. Rosa Marchant was reeds gecast als de jonge Eva, en Veerle was op zoek gegaan naar *lookalikes*.'

'Als regisseur moet je die kinderen naar een hele donkere plek duwen om zulke performances neer te zetten'

'Toen Rosa en ik elkaar voor het eerst zagen, waren we beiden enorm onder de indruk. Het was echt een match. Daarnaast vond Veerle natuurlijk ook dat ik goed speelde, anders zou ze niet met mij samenwerken.'

Had je inspraak over hoe je je rol als Eva vorm zou geven?

'Ik heb enorm veel naar Veerle geluisterd, omdat ze gewoon gelijk had. Het scenario was tot in de puntjes uitgewerkt en Veerle wist wat ze wou. We zijn wél samen op zoek gegaan naar hoe we Eva dieper konden uitwerken. Zo zijn we samen op weekend gegaan, hebben we films gekeken,

gerepeteerd, gezocht naar kledij...'

'Eva's jas speelt bijvoorbeeld een belangrijke rol. Daar kon ze in verdwijnen. Dat maakte het personage nóg kleiner, maar tegelijkertijd ook cool.'

'Wat zijn haar interesses? Hoe ziet haar appartement eruit? Zo bedacht Veerle Eva's fascinatie voor Oosterse landen. Als je heel aandachtig kijkt, merk je de Japanse accessoires in haar appartement op, de noedels als avondmaal...'

'Over Eva's beroep hebben we lang getwijfeld. Oorspronkelijk was ze een lerares, maar daar zijn we op teruggekomen. Dat zou een te sociaal beroep zijn geweest voor Eva, te veel praten. We hebben ook gedacht aan een fotografe, maar ook

dat was een te sterk beroep. Zo kwamen we uit bij een nederige fotograaf-assistente, van een niet zo goede fotograaf. (lacht)'

Heb je het boek *Het Smelt* gelezen voor de opnames van de film?

"Jaja, ik heb het gelezen!", 'vertelde ik Veerle toen ze me voor het eerst opbelde. Ik ben het die dag nog gaan halen. (lacht)'

Help dat bij het invullen van jouw rol als Eva?

'Ik heb het boek gelezen als toevoeging aan het scenario. Niet met de intentie om het personage Eva vorm te geven; dat had Veerle al gedaan. Zij

heeft beslist wat ze al dan niet in het scenario integreerde.'

Zijn er opvallende verschillen tussen het boek en de film?

'Het einde van de film is lang een discussie geweest in het scenario: Hoe eindigt het? Wat is het laatste shot van de film? Wat wil je daarmee vertellen? Wil je Eva zo alleen laten?'

'Eva's speech tijdens de herdenking van Jan werd door Veerle toegevoegd aan het verhaal. In het boek is ze nog eenzamer en triestiger dan in de film, want daar krijgt ze zelfs geen podium. Ze is gewoon écht helemaal alleen.'

Wat vond je zelf van het boek?

'Het is een enorm straf debuut. Het is best wel een klepper van een boek, maar ik ben vlot door de vijfhonderd pagina's gevlogen. Een boek schrijven dat zo *unstoppable* is, vind ik krachtig. Ik denk dat dat ook de grootste uitdaging voor Veerle was, om diezelfde spanning van het boek in de film te integreren.'

Niet vanzelfsprekend als actrice om die spanning over te brengen met zo weinig tekst.

'Dat heb ik enorm onderschat. Het merendeel van Eva's communicatie gedurende de film gebeurt zonder te praten.'

'Het mooiste wat er kan gebeuren, is dat er gesprek ontstaat na de film'

'Veerle zag meteen wanneer ik te veel als mezelf en niet genoeg als Eva op de set stond. Zelfs voor een simpele scène van amper een minuut in de auto, moest ik echt diep gaan om Eva achter dat stuur te plaatsen in de plaats van Charlotte.'

'De scène waar ik het meest trots op ben op dat vlak, is de slagerijscène. Dat is zo een straffe en confronterende scène, want alles zit in de blikken van de personages. Iedereen kijkt naar elkaar, er valt zoveel te zeggen, maar er wordt helemaal niets gezegd. Het enige wat wordt uitgesproken is de bestelling van 200 gram boterhamworst.'

Vind je het jammer dat bepaalde verhaallijnen uit het boek niet aan bod komen in de film?

'De verhaallijn van Eva's zus Tesje vind ik een heel straffe verhaallijn in het boek, maar in een film heb je nu eenmaal minder tijd en ruimte. Veerle heeft bijgevolg beslist om de focus op Eva's verhaallijn te houden. Die spanning die je daarvoor creëert wordt bijna ondraaglijk. Als je haar zou loslaten, ervaart de kijker een pauze van het hoofdpersonage. Dat wou Veerle vermijden.'

Jullie toonden de film eerder al in het buitenland. Hoe verliep de eerste vertoning op het Sundance Festival in de Verenigde Staten?

'Ik vond het een hele eer om daar te mogen zijn. Het grote verschil tussen een buitenlands en een

Vlaams publiek is dat de referentie naar het boek afwezig was in de Verenigde Staten. Ik vond het fijn om te merken dat je het boek niet nodig hebt om de film goed te vinden.'

'Tijdens de eerste vertoning zaten Rosa en ik achteraan in de zaal met onze handen vast in elkaar. De zaal was muisstil. Geen stilte uit verveling, maar vanwege pure focus.'

'Ondanks de Vlaamse cultuur die prominent aanwezig is in de film, slaat *Het Smelt* ook in het buitenland aan. De kermis of de slagerij, is enorm herkenbaar en daardoor confronterend voor ons als Vlamingen. Toch blijft het ook universeel te zijn en dat is leuk om te horen.'

De film is sinds 25 oktober in de bioscopen te zien zijn. Wat verwacht je van de reacties van het publiek?

'Ik ben zo benieuwd. Ik denk dat het wel hard kan binnenkomen voor sommigen. Ik verwacht heftige reacties.'

'Het *schoonste* wat er kan gebeuren is dat er een gesprek ontstaat na de film. Bij Ontroerend Goed, het theatergezelschap waar ik deel van uitmaak, proberen we steeds dingen te produceren die ervoor zorgen dat mensen in de foyer erover praten met elkaar. Ik denk dat *Het Smelt* ook zo'n film kan zijn. Dat is mijn grootste hoop.'

Het Smelt is Baetens' langspeelfilmdebuut. Merkte je dat ze in theorie minder ervaring had dan de meeste regisseurs waarmee je reeds samenwerkte?

'Veerle was zoekende, maar wist tegelijkertijd ook echt wat ze wou. Ze heeft besloten: "Ik ben hier de regisseur", heeft het project met beide handen vastgepakt en is ervoor gegaan. Ik kijk daar heel erg naar op.'

'Het is belangrijk om een lijn te trekken tussen mijn eigen persoonlijkheid en die van het personage'

'Ik heb echt al met heel fijne regisseurs gewerkt, maar Veerle is de beste acteursregisseur waarmee ik tot nu toe heb samengewerkt. Grotendeels doordat ik nog niet zo veel op deze manier heb kunnen samenwerken met een regisseur. Dit is een emotionele hoofdrol met enorm veel diepgang. Ik was nog nooit zo ver van mezelf gegaan voor een rol.'

Hoe ging Baetens om met het heftige thema van *Het Smelt* ten opzichte van de kindacteurs?

'Als regisseur moet je die kinderen naar een hele donkere plek duwen om zulke performances neer te zetten, maar Veerle heeft dat schitterend aangepakt en daar heel veel tijd voor genomen. Ze heeft anderhalf jaar samengewerkt met die gasten. De kinderen kenden elkaar dus supergoed en waren heel erg vertrouwd met elkaar.'

'Er was een psycholoog op de set tijdens zwaar-

dere scènes en er werd enorm goed gecommuniceerd. De crew was een super warme groep. Het is belangrijk om een dynamiek te creëren waarbij de kinderen het gevoel hebben dat ze kunnen zeggen hoe ze zich voelen. Je leert elkaar kennen en weet wanneer iemand al dan niet oké is.'

Kan je na een draaidag afstand nemen van je personage?

'Dat heeft tijd nodig, een soort decompressietijd. Ik ben er zelf nog niet uit wat de ideale manier is om uit zo'n proces te stappen. Soms is dat heel zwaar.'

'Een psycholoog zei onlangs: "Dat is ongelofelijk wat jullie met jullie hoofd doen. Je pusht jezelf continu naar een hevige emotie, maar je geeft jezelf geen verwerkingstijd omdat het zagezegd niet jouw eigen emotie is."

Had je iets willen veranderen aan de film? Een bepaalde scène of een bepaald personage bijvoorbeeld?

'Veerle heeft een paar keer de film in een onaffe staat getoond en gevraagd wat we ervan vonden. Met die gesprekken is ze tijdens de laatste fase van de montage aan de slag gegaan. Ik weet al lang niet meer wat we in die gesprekken hebben gezegd en of ze naar ons geluisterd heeft, dat is ook niet belangrijk. Ik vind dat het de film is geworden die hij moest worden.'

Wat neem je mee uit deze productie?

'Ik heb enorm veel geleerd. Sinds *Het Smelt* bereid ik me anders voor voor een rol. Ik vind het fijn

om als acteur over mijn personage na te denken buiten de lijnen van het scenario. Wie is mijn personage? Hoe ziet haar leven eruit? Wat zijn haar interesses?'

'Daarnaast heb ik ook geleerd om grenzen te stellen tussen mijn personage en mijn eigen persoon. Wanneer ik een rol speel die dicht bij mezelf ligt, is het belangrijk om een lijn te trekken tussen mijn eigen persoonlijkheid en die van het personage. Die verschillen leg ik op voorhand vast. Ik geloof dat ik daardoor ook beter acteur.'

Waar kunnen we jou binnenkort nog zien? Waar werk je momenteel aan?

'Op vlak van film en televisie heb ik momenteel geen lopende projecten, buiten de VRT-reeks *Juliet* die binnenkort uitkomt. Mijn aandacht gaat de komende maanden integraal naar de nieuwe theatervoorstelling van Ontroerend Goed. Vanaf volgende maand maken we een nieuwe voorstelling voor NTGent, waar we sinds kort residenten zijn. In januari staat er alvast een tournee in Australië op het programma.'

Onze harten werden in elk geval reeds veroverd, of gesmolten, door Charlottes acteerprestaties in *Het Smelt*. Lees de recensie op veto.be.

JASPER GREEVE SOMERS, WITSER LAURYSSEN, MAUD REEKANS
BEELD: TOM HERBOTS

BINAIRO

	I		O	O	O	O	O			
I	I				I	O	O			
		I								
	O	I		I	O				I	
			I							
O	I			I	O	I		I		
I	I									
							O			
I			O		O		O	O		
								I		
O			O	O				O		
		I	I		O	O				I

SUDOKU

5	1		9				6	
			5				2	
	6		7		1			9
	2			5			8	
4	3			2	9			6
9		5	1			2		
8	4							
			6		4	8		5
1		6				3	4	

SLITHERLINK

	2	2								
			0			2	3			
2	3		0	2	1					
1						0		3		
1				2	1				3	
			1							2
	0			1	1	2	1			
1				1	1	1				1
		2	1	1		1	0			
3										1

Uitleg:

- Het doel is om punten te verbinden, zodat de waarde van elk cijfer gelijk is aan het aantal streepjes (links) dat er rond staat
- Niet alle punten moeten gebruikt worden
- Lege vakjes (zonder nummer) mogen met gelijk welk aantal streepjes omgeven zijn
- De slitherlink is af wanneer er een lus kan gevormd worden zonder kruisingen of aftakkingen

Oplossing Veto 5002

O	O	I	O	I	I	O	I	I	O	I
I	I	O	O	I	I	O	I	O	I	O
I	I	O	I	O	O	I	O	I	O	I
O	I	I	O	O	I	I	O	I	O	I
O	O	I	O	I	I	O	I	O	I	O
I	I	O	I	O	O	I	O	I	O	O
I	O	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	O	I	O	I	O	O	I	O	I	I
O	I	I	O	O	I	O	O	I	O	I
I	O	I	I	O	O	I	O	O	I	O
O	I	O	I	I	O	O	I	O	I	O

9	5	6	8	7	2	1	4	3		
7	2	3	6	4	1	9	5	8		
1	8	4	9	5	3	6	7	2		
6	7	1	5	3	4	2	8	9		
8	4	2	1	6	9	7	3	5		
3	9	5	2	8	7	4	1	6		
4	1	8	3	9	6	5	2	7		
5	6	7	4	2	8	3	9	1		
2	3	9	7	1	5	8	6	4		

WIN WIN WIN

5 x een cinematicket

CINEMA ★ ZED

Stuur de oplossing naar crypto@veto.be, de winnaars worden in de volgende Veto bekend gemaakt.

Winnaars van Veto 2: Miguel Leffelaer, Kjell Faes, Anouchka De Jaegere, Lune Peeters, Emma Collin, Julie Cranineckx, Tuur Portier, Cato Lenaerts, Daan Dalemans

SJARELS CRYPTO

De oplossing van de crypto in 5002: 1. Varen 2. Winkelzak 3. Box 4. Autopark 5. Hamvraag 6. Rijkhuis 7. Powerpoint 8. Ecologisch 9. Pechstrook 10. Stoelgang 11. Asfalt 12. Dekking.

1.				8						1			1	1	1	5			
2.					6					6	6	4							
3.						7				4									
4.							7	7			8	6	3						
5.									6	6			1	1		3	7	4	
6.			1	1	4					1			4			7	4		
7.										8	6				2				
8.											3				3	1			
9.			1			7	4				4			5	5	7			
10.												2							
11.													2						
12.														7		4		2	5

OPGAVE

- De moordenaar sprak de waarheid niet
- Tijd voor de sekte
- Nobele dode
- Daar smeren ze ondergronds broodjes
- Om de tijd te braden
- Hij draagt de taal
- Hoekige stouterik
- Adembenemend weefsel
- Niet over Oostende, maar...
- Een vlakke meneer
- De fondsen van een stouterik
- Strijd van natuurfenomenen

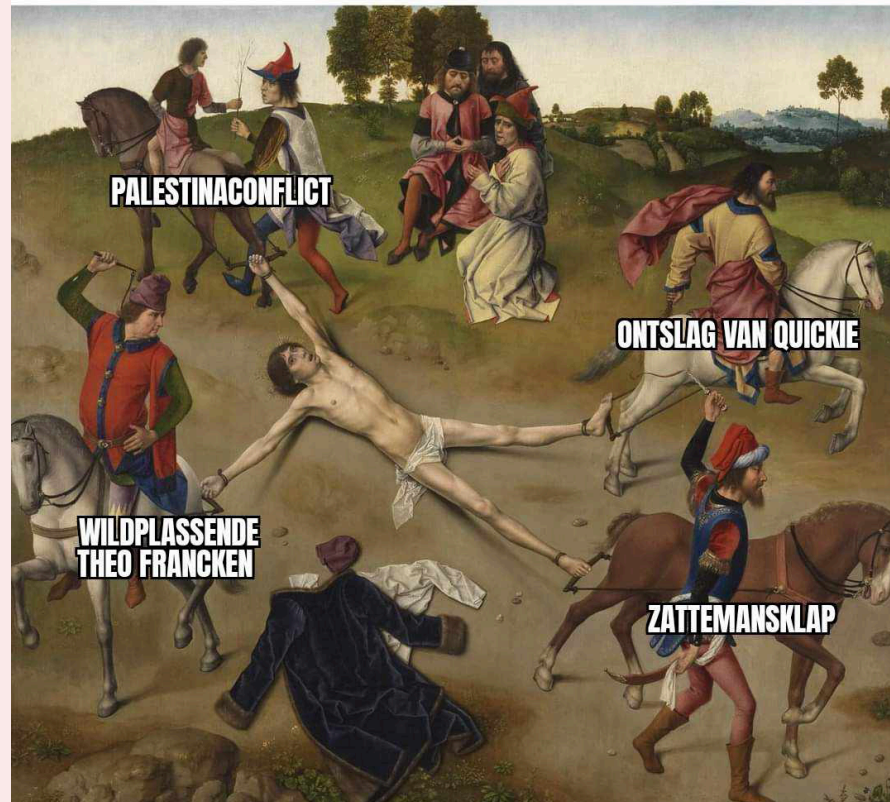
KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram! Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

ALEXANDER DE GROO WANNEER HIJ NOG EENS NAAR EEN PERSCONFERENTIE MOET

DE POLITIEK PROBEERT HAAR PRIORITEITEN TE STELLEN

Alle dossiers behandelen

In de kast smijten en vergeten

ELKE KEER DAT IK IEMAND ZIE VALLLEN OP DE 24 URENLOOP

Studentenclubs verbaasden vriend en vijand met eigen loopploeg

Heimwee naar de 24 urenloop? Herleef het evenement en vind alle memes terug op onze liveblog

colofon

Hoofdredacteur Kasper Nollet

Redactiesecretaris en v.u. Freya Caris

Redactie Simon Tibo (redacteur onderwijs), Anke Neys (redacteur student), Lara Turgut (redacteur internationaal), Elias Fret (redacteur cultuur), Emilia Van Droogenbroeck (redacteur illustratie & cartoon), Robin Geukens (redacteur media & PR), Maud Reekmans (verantwoordelijke navraag), Femke Beutels (verantwoordelijke eindredactie), Femke Van Crombrugge (verantwoordelijke TVeto), Eva Coppens (verantwoordelijke welzijn & groepsgevoel), Wolf France (verantwoordelijke financiën)

Eindredactie Eva Coppens, Lara Turgut, Robin Geukens, Kasper 'De Vijftig Veteranen' Nollet, Anna Claes, Femke 'De Tofutrutten' Beutels, Lena de Wolf, Kimberly Vrancken, Sarah Van den Borren, Mira Caris, Elias 'Runner's Low' Fret, Freya Caris, Maud 'Run For Treuzelaars' Reekmans, Xhoana 'De Ramptoeristen' Memçaj, Elien Vandermeersch, Fien Pauwels, Vincent de Vocht, Wolf 'Stappeltans' France **Vormgeving** Freya Caris **Cover** Emilia van Droogenbroeck (illustratie), Freya Caris (vormgeving) **Schrijvers** Simon Tibo en Celine Verellen, Kasper Nollet, Marie Wagemans, Davien Planckaert, Anke Neys, Anouk Bries, Simon Sterck, Lara Turgut, Elias Fret, Noëlle Habraken, Martha Sterckx, Hanne Lavigne, Simeon 'De Lopende Leninisten' Duwel, Freya Caris, Sarah van der Borren, Femke Beutels, Paul Diallo, Dahlia Deweer, Jasper Greeve Somers, Witsier Laurysen, Maud Reekmans, Mirka Rozenski **Illustratoren** Emilia Van Droogenbroeck, Sousanna 'De Ka-chows' Zacharian, Querelle Vandenhoeck, Lizzy Vercaempst, Stef Janssens, Célia Del, Mira Caris **Fotografen** Kasper Nollet, Sousanna Zacharian, Femke van Crombrugge, Freya Caris, Tom Herbots, Simon Sterck, Geert Vanden Wijngaert, Bavo Nys, Julia Adrian, Margot 'De Probeersels' Baelemans, Elias Fret, Kato Redant, Elise Renckens, Miette, Stad Leuven, NMBS **Beeldpaginas** Stef Janssens, Femke van Crombrugge, Freya Caris, Sousanna Zacharian, Kasper Nollet (tekst) **KU Leugen** Femke Beutels, Sousanna Zacharian, Lise 'Pace Makers' Ackermans, Kasper Nollet **Puzzels en Crypto** Heike Ostijn, Kasper Nollet en Freya Caris **TVeto** Margot Baelemans, Simon Tibo, Kimberly Vrancken, Mirka Rozenski, Jorre Wyffels, Femke Van Crombrugge, Kasper Nollet **Veto English** Lara Turgut, Femke Beutels, Anna Claes en Jasper Greeve Somers

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Hoe zou jouw loopploeg op de 24 urenloop heten?'

**Wij lopen niet
achter op de feiten.**

Wist je dat iedereen kan meewerken aan Veto?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers...
Heb je interesse? Kom naar een van onze vergaderingen (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5.
Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.